[2019] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 976

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ੋਟਮ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਹੋਟਲ ਕਵੀਨ ਰੋਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3934)

ਮਈ 10,2019

[ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.]

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 286, 300 ਅਤੇ 108 & ss. 19(2), 85, 87(2)(ਅ), 169 (4), 397 ਅਤੇ 398-ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ (ਆਈ. ਟੀ. ਡੀ. ਸੀ.) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਟਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇੰਦਰਪ੍ਰਸਥ ਹੋਟਲ ਹੈ-ਡੀਮਰਜਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਟਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਹਨ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬੋਲੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਲਿਮਟਿਡ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਸੀ। - ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1-'ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ.', ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ-ਅਪੀਲ ਨੰ. 2 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੋਰਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਿੱਤ ਸੀ, ਅਤੇ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3-'ਏ. ਐੱਮ.' ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦਾ ਨਿਯਮਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ No.2-Hillcrest ਰਿਡੀਮੇਬਲ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ-ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2005 ਦਾ ਸੀ. ਐੱਸ. (ਓ. ਐੱਸ.) 992 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। 27.7.04, 7.1.05 ਅਤੇ 10.5.05 ਨੇ 'ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ.', ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ (ਸੀ. ਐੱਲ. ਬੀ.) ਯੂ/ਐੱਸ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਅਤੇ 'ਏ. ਐੱਮ.' ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 397, 398 ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ. ਗਰੁੱਪ ਵੱਲੋਂ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 'ਏ. ਐੱਮ.' ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਐੱਸ. (ਓ. ਐੱਸ.) No.1832/08 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਤੇ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀ. ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 30.09.02– ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਦੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. (ਐੱਸ. ਬੀ.) 4/2006 ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਕੋਲ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। 286, 300 ਅਤੇ 108 ਅਤੇ ਸੀ. ਐੱਲ. ਬੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ 340 ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।

'ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ.' ਵਿਰੁੱਧ Cr.PC-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ: ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ; ਇੱਕ ਓ. ਐੱਸ. No.992/2005 ਹੈ ਜੋ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਸੂਟ No.1832/2008 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐੱਚ.

ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. 30.9.02 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ-ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ -

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ-ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ' ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਯੂ/ਐੱਸ. 286 ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ 'ਏ. ਐੱਮ.' ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤੇ 'ਏ. ਐੱਮ.' ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਧਾਰਾ 286 ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।– ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ 'ਏ. ਐੱਮ.' ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - ਧਾਰਾ108 s ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 286 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 300 – ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਐਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। 108 – ਐਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। 108 – ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ 10.5.05 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ-' ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ. 'ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 23.6.03 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। 340 ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ 'ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ.' ਵਿਰੁੱਧ-ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ

ਵਿੱਚ, ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, 'ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ.' ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ; ਇੱਕ ਓ. ਐੱਸ. No.992/2005 ਹੈ ਜੋ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਨੂੰ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਤਿਆਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਸੂਟ No.1832/2008 ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. 30.9.2002 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ 30.9.2002 'ਤੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 2 ਉੱਤੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਰਮ 23 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 30.9.2002 ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੇਅਰ 134 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 30.9.2002 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਤਰਜੀਹ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਹਰ ਮਤੇ' ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੀਮਤ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 62] [998-ਸੀ-ਐਚ; 999-ਏ-ਬੀ]

1.2 ਰਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ। ਅੰਤਰਿਮ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਏ. ਐੱਮ. ਨੂੰ ਧਾਰਾ

286 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਈ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਮਤਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਪੱਖਪਾਤ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮਤੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਏ. ਐੱਮ. ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਧਾਰਾ 286 ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 74-76] [1009-H; 1010-C-F] 1.4 ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਏ. ਐੱਮ. ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। [ਪੈਰਾ 81] [1021-ਡੀ]

1.5 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 85 ਤੋਂ 89 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 87 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ

ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੰਗ 'ਤੇ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ' ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਈਓਜੀਐੱਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 169 (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 83,84] [1028-ਏ-ਡੀ]

1.6 ਸੈਕਸ਼ਨ 108 ਸੈਕਸ਼ਨ 286 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 300 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 10.5.2005 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ. ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 23.6.2003' ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ. ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 340 Cr.P.C ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ. ਨੂੰ 23.6.2003 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 23.6.2005' ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰ. ਪੀ. ਐੱਮ. 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 87,89] [1033-ਐਚ; 1034-ਏ-ਸੀ; 1035-ਏ]

ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਰਾਕ ਉਪਾਤਿਆਕਾ ਡੀ. ਯੂ. ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੰਸਥਾ (2009) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 694; ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨਿਊਏ (ਇੰਡੀਆ) ਹੋਲਡਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1981) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 333: [1981] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 698;

ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਦੇਵੀ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। (2005) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 314: [2005] 1 ਐਸਸੀਆਰ 624; ਮੰਨਾਲਾਲ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2008) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 363: [2008] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 184;

ਸੀ. ਡੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਮਾਰੀਸ਼ਸ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 121 ਕੰਪ ਕੇਸ 374; ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੀਅਲਟੀ ਐੱਸਡੀਐੱਨ। ਬੀ. ਐਚ. ਡੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ। (2009) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 709: [2009]

10 ਐੱਸਸੀਆਰ 1121; ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2005) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 212: [2004] 4 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 334; ਫਾਇਰਸਟੋਨ ਟਾਇਰ ਅਤੇ ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ v. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1971) 41 ਕੋ. ਕੇਸ 377; ਏ

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ੋਟਮ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਹੋਟਲ ਕਵੀਨ ਰੋਡ ਪੀਵੀਟੀ। ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਗੁਜ਼ਦਾਰ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਏਅਰ 1955 ਐੱਸ. ਸੀ. 74: [1955] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 876; ਯੂਨੀਅਨ

ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਨ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ ਏਅਰ 1963 ਮੈਡ। 274; ਟਰੋਜਨ ਇਕੁਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀਐਮਆਈ ਲਿਮਟਿਡ [2009] ਕਿਊਐਸਸੀ (ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਕੁਈਨਜ਼ਲੈਂਡ) 114; ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹੀਂ। (2018) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 412: [2018] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1; M.S.D.C. ਰਾਧਾ ਰਾਮਾਨਨ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਡੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਅਨਰ। (2008) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ

ਹੈਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਵਾਲੀਅਮ 6 (ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ), ਸਫ਼ਾ 234 – ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2009) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 694 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 41

[1981] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 698 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 42

[2005] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 624 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 42

[2008] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 184 ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਰਾ 42

(2004) 121 ਕੰਪ ਕੇਸ 374 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 45

[1983] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 922 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 49

[2009] 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1121 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 51

[1974] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 304 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 53

[2004] 4 ਸਪਲਿੱਪ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 334 ਪੈਰਾ 54

[2003] 2 ਸਪੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 107 ਪੈਰਾ 60

[1955] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 876 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 71

[1971] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 661 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 73

[1983] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 922 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 82 (ਬੀ)

ਹਵਾ 1963 ਪਾਗਲ. 274 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 82 (ਡੀ)

[2018] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 82 (ਐੱਫ)

[1977] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 190 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 86

[2008] 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 182 ਪੈਰਾ 88 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3934/2017 ਸੀ. ਓ. ਏ. ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 31.05.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ (ਐੱਸ. ਬੀ.) 2006 ਦਾ ਨੰਬਰ 4।

ਨਾਲ।

2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3935.

ਪਿਨਾਕੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐੱਸ. ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਸਾਗਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨਾ ਮਾਧਵਨ, ਸੂਰੀਆਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਨਿਤੇਸ਼ ਜੈਨ, ਪਿਊਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੈਅਲੀ ਕੁੰਵਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਿਜ਼ਾਬੈਥ ਐਂਥਨੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵਕੀਲ ਐੱਸ. ਨਿਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਕਾਸ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਅਰਧੇਂਦੂਮੌਲੀ ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਕੁਮਾਰ ਮਿਹਿਰ, ਜਯੰਤ ਮਹਿਤਾ, ਸੌਰਭ ਕਾਲੀਆ, ਸਮੀਰ ਚੌਧਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹਰਪਲਾਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿੰਦਿਤਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਕੁਣਾਲ ਵਰਮਾ, ਯੁਗਾਂਧਰਾ ਪਵਾਰ ਝਾਅ, ਗੋਪਾਲ ਝਾਅ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਰੁਣ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ.

1. ਅਪੀਲ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 31.5.2013 ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ No.64/2005 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 31.1.2006 ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2. ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਆਈ. ਟੀ. ਡੀ. ਸੀ.') ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਟਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇੰਦਰਪ੍ਰਸਥ ਹੋਟਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਟਲ ਅਸ਼ੋਕ ਯੱਤਰੀ ਨਿਵਾਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, (ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਹੋਟਲ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। 3. ਡੀਮਰਜਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ

ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1-ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ.') ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ Rs.90 ਲੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ Rs.10 ਦੇ 9 ਲੱਖ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ 89.97% ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ। ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਆਈ. ਐੱਚ. ਸੀ. ਐੱਲ.) ਕੋਲ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ੇਅਰ ਆਈ. ਟੀ. ਡੀ. ਸੀ. ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਸਨ।

4. ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐੱਚਕਿਊਆਰਐੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬੋਲੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3-ਮੋਰਲ ਟਰੇਡਿੰਗ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਮੋਰਲ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ, ਨੂੰ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. 8.10.2002 ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਮੋਰਲ ਨੇ Rs.45 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਐੱਚਕਿਊਆਰਐੱਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਈਐੱਚਸੀਐੱਲ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ। 33.37 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 99.97% ਐੱਚਕਿਊਆਰਐੱਲ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਮੋਰਲ ਕੋਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਐੱਚਕਿਊਆਰਐੱਲ ਮੋਰਲ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਿੱਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3, ਸ੍ਰੀ

ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 8.10.2002 'ਤੇ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਦੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 28.12.2002' ਤੇ ਹੋਈ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

7. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਧੂ ਆਮ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ (ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ.) ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ' ਤੋਂ 'ਲਿਮਟਿਡ' ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

8. 21.12.2002 ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੋਰਲ ਨੇ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਦੇ 13 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ 7 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 2 ਸ਼ੇਅਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 3 ਸ਼ੇਅਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ 4 ਧੀਆਂ ਨੂੰ 7 ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ 2, ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਇੱਕ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, 3% ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ।

9. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ (ਏ. ਜੀ. ਐੱਮ.) ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ Rs.90 ਲੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ Rs.33 ਕਰੋੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਏ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਹਰੇਕ Rs.10 ਦੇ 71 ਲੱਖ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ 25 ਲੱਖ ਤਰਜੀਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ।

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 81 (1ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ Rs.100 ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰਕ ਮਤਾ No.10 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮੋਰਲ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ IV (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2-ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਐੱਸ. ਡੀ. ਐੱਨ. ਬੀ. ਐੱਚ. ਡੀ. ਮਲੇਸ਼ੀਆ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, 'ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ') ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ 'ਆਈ. ਡੀ. 3' ਦੇ 8.8% ਸੰਚਤ ਰਿਡੀਮੇਬਲ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 3.4.2003 'ਤੇ, ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30.4.2003 ਉੱਤੇ, ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗਾਹਕੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ 23,65,000,8.8% ਰਿਡੀਮੇਬਲ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 5.5.03 ਉੱਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ 23,65,000 ਰਿਡੀਮੇਬਲ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ।

11. ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ 'ਆਈ. ਡੀ. 1' ਦੇ 5 ਲੱਖ ਤਰਜੀਹੀ

ਸ਼ੇਅਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 19.7.2003 ਉੱਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 4,64,290 ਰਿਡੀਮੇਬਲ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਹੋਟਲ ਦੇ ਪੁਨਰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਅਗਸਤ-ਸਤੰਬਰ, 2003 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਤੋਂ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀ, ਮੋਰਲ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਰੰਟੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜਮਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 (1ਏ) ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ <ਆਈ. ਡੀ. 3 'ਤੇ, ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ% <ਆਈ. ਡੀ. 2 ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗਲ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੋਰਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ 23.90 ਲੱਖ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 (1ਏ) ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਮੋਰਲ ਨੂੰ 3 ਲੱਖ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 1 ਲੱਖ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 4 ਲੱਖ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ।

13. 14.1.2005 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਮ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ (EOGM) ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦਾ ਮਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ HQRL ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ Rs.38 ਕਰੋੜ A ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹਰੇਕ Rs.10 ਦੇ 2 ਲੱਖ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਇਹ Rs.40 ਕਰੋੜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਪਾਂਡੀ ਮੈਟਲਜ਼ ਐਂਡ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ

ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪਾਂਡੀ ਮੈਟਲਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਮੋਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 32,88,181 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ। 14. ਮੈਸਰਜ਼ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੋਰਲ ਨੂੰ 2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰ ਵਪਾਰ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 762/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਉੱਜਵਲ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਬੇਈਮਾਨੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 169 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਡੀਮੇਬਲ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈਃ

“ਸੈਕਸ਼ਨ 87-ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

(1) ਧਾਰਾ 89 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 92 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨਃ

(ਕ) ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਮਤੇ ਉੱਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ

(ਅ) ਚੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) (ਉ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਖੰਡ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮਤਿਆਂ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ. : ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਕਮੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਅ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਅਜਿਹੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ

ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ' ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

((i) ਸੰਚਤ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੀਟਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ

((ii) ਗੈਰ-ਸੰਚਿਤ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ. : ਇਸ ਖੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਉੱਤੇ ਬਕਾਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

((ਏ) ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਨੂੰ, ਉਸ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ; ਜਾਂ

(ਅ) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦਿਨ।

(c) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਤਰਜੀਹੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਮਤੇ ਉੱਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਧਾਰਾ 89 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 92 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਇਕੁਇਟੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। "

15. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਆਈ. ਡੀ. 1 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ. ਪੀ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਮਨ ਜੈਨ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8.7.2005 'ਤੇ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 (6) ਦੇ ਤਹਿਤ 4.8.2005' ਤੇ EOGM ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 16. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2005 ਦਾ ਸੀ. ਐੱਸ. (ਓ. ਐੱਸ.) 992 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

17. 4.8.2005 'ਤੇ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੇ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਸੱਦਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 12 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2005 ਦੇ ਸੀ. ਐੱਸ. (ਓ. ਐੱਸ.) No.992 ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਏ. 5505 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ 12.8.2005 ਉੱਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਈਓਜੀਐੱਮ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

18. 22 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਤਹਿਤ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਗਰੁੱਪ ਦੁਆਰਾ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਸੰਬੰਧੀ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ।

19. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਸਤੰਬਰ, 2005 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 397/398 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 27.7.2004,7.1.2005 ਅਤੇ 10.5.2005 ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਸਾਰੇ ਮਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; (iii) 27.7.2004,7.1.2005 ਅਤੇ 10.5.2005 ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ, ਜੋ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ; (iv) ਬਾਕੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 300; (v) ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ; (vi) ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ (vii) ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ

ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਹੁਣ ਮੋਰਲ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

20. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੋਟਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

21. 31.01.2006 'ਤੇ ਸੀ. ਪੀ. Cp no 64/2005 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਦਭਾਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ। ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 31.1.2006 ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਕ੍ਰਾਸ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

22. ਅਗਸਤ, 2006 ਵਿੱਚ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਸ. (ਓ. ਐੱਸ.) No.1832 2008 ਵਜੋਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੁਆਰਾ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਸ. (ਓ. ਐੱਸ.) No.1832 2008 ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਏ. No.12164 2008 ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ 12 ਅਗਸਤ, 2005

ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਕਿ ਇਸ ਨੇ 2002 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੇ 12 ਅਗਸਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ. ਐੱਸ. NO 992/2005 ਹੋਣ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ 4 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

23. ਸੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ 12 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ (ਓ. ਐੱਸ.) No.992 2005 ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਐੱਫ. ਏ. ਓ. (ਓ. ਐੱਸ.) No.282/2005 ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
24. 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਆਈ. ਏ. No.12164 2008 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। (ਓ. ਐੱਸ.) No.1832 2008 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

25. 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ 2008 ਦੇ ਕਥਿਤ ਆਈ. ਏ. No.12164 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। (ਓ. ਐੱਸ.) 2008 ਦਾ 1382 ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

26. 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਅਤੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। (ਓ. ਐੱਸ.) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2008 ਦਾ 1832.

27. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

28. 24 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਸੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਆਈ. ਏ. No.12164 2008 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 2008 ਦੇ (OS) No.1832 ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

29. 14 ਜਨਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 2008 ਦੇ ਐੱਫ. ਏ. ਓ. (ਓ. ਐੱਸ.) No.282/2005, ਐੱਫ. ਏ. ਓ. (ਓ. ਐੱਸ.) 426 ਅਤੇ 2008 ਦੇ 440 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 14 ਜਨਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਰਾਹੀਂ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਗਰੁੱਪ ਤੋਂ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ।

30. ਅਪੀਲਕਰਤਾ Nos.1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ 2009 ਦੀ SLP (C) No.1069 ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 20 ਜੁਲਾਈ, 2009 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਸੀ।

31. 30 ਜੁਲਾਈ, 2009 ਨੂੰ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 (21) ਤਹਿਤ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

32. 14 ਅਗਸਤ, 2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਆਈ. ਏ. No.9920 2009 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। (ਓ. ਐੱਸ.) 2008 ਦਾ 1832 ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

33. 18 ਅਗਸਤ, 2009 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। (OS) 1832/2009 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 34. 20 ਅਗਸਤ, 2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

35. 31.05.2013 ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੇ ਸੀ. ਓ. ਏ. (ਐੱਸ. ਬੀ.) 4/2006 ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 27.07.2004, 07.01.2005 ਅਤੇ

10.05.2005 ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਕੋਲ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 286,300 ਅਤੇ 108 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

36. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਟਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਗਲਤ ਹੈ। ਰੁਪਏ. 33.25 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ 5 ਕਰੋੜ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ 6 ਕਰੋੜ 23 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਹੋਟਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀ ਉੱਤੇ ਆਈਓਬੀ ਤੋਂ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਾ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

37. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਹੱਥ ਬਦਲ ਲਏ ਹਨ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੰਗਾਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨਾਲ 'ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ' ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਤਾਂ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸਨ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 2.82 ਲੱਖ ਰੁਪਏ; ਸਰਕਾਰੀ ਬਕਾਏ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਸਮੇਤ ਤੁਰੰਤ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ 62,563 ਰੁਪਏ ਸਨ; ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 446 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁੱਲ ਬੈਂਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 446 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮੂਲਧਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਖਾਤਾ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੰਪਤੀ (ਐੱਨ. ਪੀ. ਏ.) ਬਣਨ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

38. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ 4 ਕਰੋੜ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਰਾਈਟਸ ਇਸ਼ੂ ਰਾਹੀਂ 4 ਕਰੋੜ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

39. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਫੰਡਿੰਗ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਗਰੁੱਪ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ

ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਗਲਤ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਹਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਫੰਡ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਮੂਹ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਫੰਡ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਯੋਗਤਾ।

40. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪਿਨਾਕੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮੋਰਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ 12.03 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਚ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਮੋਰਲ ਨੂੰ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਵੀ ਗਲਤ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਰਾਕ ਉਪਾਤਿਆਕਾ ਡੀ. ਯੂ. ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੰਸਥਾ (2009) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 694 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 42. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 10ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਬੋਝ, ਕਠੋਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ ਵੀ ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਸੂਈ ਉਦਯੋਗ ਨਿਊਏ (ਇੰਡੀਆ) ਹੋਲਡਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1981) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 333; ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ ਅਤੇ ਹੋਰਬਨਾਮ ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਦੇਵੀ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। (2005) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 314; ਅਤੇ ਵੀ. ਐੱਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਓਰਸ ਆਦਿ। ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਫੋਰਟ ਹਾਈ-ਟੈਕ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2008) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 363.

43. ਸ੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 27.7.2004,7.1.2005 ਉੱਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ 10.5.2005 ਉੱਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ 99.97% ਇਕੁਇਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਮੋਰਲ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੋਰਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੋਰਲ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 10.5.2005 ਉੱਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਭਾਵ ਮੋਰਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਮੁੱਦਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 5.5.2003 ਉੱਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ 5.5.2005 ਉੱਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 2 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਤਾਂ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 10.5.2005 ਦੇ ਮਤੇ ਉੱਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 205 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਹੈ।

44. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।

45. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਲਾਭ ਅਤੇ ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 10.5.2005

ਦੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਨਾ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 169 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਗਲਤ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਾ 98 (2) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਵੀ, ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਮੋਰਲ (ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ) ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਖੁਦ ਹੀ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਤੋਂ "ਆਰ 1 (ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ.) ਦਾ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਿੰਗ ਪੈਟਰਨ" ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸੀ. ਡੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਮਾਰੀਸ਼ਸ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਸੰਚਾਰ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓਰਸ. (2004) 121 ਕੰਪ ਕੇਸ 374, ਕਿ ਫੇਮਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਆਰ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 286 ਅਤੇ 300 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

46. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 340 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਦੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਰਾਈਟਸ ਇਸ਼ੂ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

47. ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ. ਓ. ਏ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। (ਐੱਸ. ਬੀ.) ਨੰਬਰ 4/2006 ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 169 (4) (ਏ) ਤਹਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

48. ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

50. ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਟਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 397/398 ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ

ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਟਲ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 2002-03 ਵਿੱਚ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਮੋਰਲ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਕਮ ਲਗਭਗ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਮੋਰਲ ਨੇ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬੈਂਕ ਲੋਨ ਰਾਹੀਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਸਨ।

51. ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਸਮੇਤ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28.29 ਕਰੋੜ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਸਮੂਹ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਤਬਦੀਲੀ, ਇਸ ਲਈ, 15.1.2009 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਈ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 49 ਕਰੋੜ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਮਾਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ 9.50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੱਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ 30.7.2009 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਕੋਲ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ 92 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੋਰਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਕੋਲ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਲਗਭਗ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ (i) ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਗਰੁੱਪ ਅਤੇ ਮੋਰਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। (ii) ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ

ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 20.7.2009 ਰਾਮ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਐੱਸਡੀਐੱਨ। ਬੀ. ਐਚ. ਡੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ। (2009) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 709 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

52. ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2004 ਅਤੇ 2005 ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਮੋਰਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤਿੰਨ ਮਤੇ ਮਿਤੀਆਂ 27.7.2004,7.1.2005 ਅਤੇ 10.5.2005 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

53. ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ, ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹਨ।

ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 543, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 54. ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਵਜੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਫ਼ਾਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ

ਡੇਲ ਅਤੇ ਕੈਰਿੰਗਟਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤੇ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਵੀ. ਪੀ. ਕੇ. ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2005) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 212; ਫਾਇਰਸਟੋਨ ਟਾਇਰ ਅਤੇ ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ v. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. (1971) 41 ਕੋ. ਕੇਸ 377 ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਟਿਊਬ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਵੀ. ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸੋਮਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1985) 1 ਕੰਪ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 195 (ਮੈਡ)। 55. ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੋਰਲ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 10.5.2005 ਉੱਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਤਾ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

56. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।.

57. ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮਿਹਿਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 3934/2017 ਅਤੇ ਸੀ. ਏ. No.3935/2017 ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 27.7.2004,7.1.2005 ਅਤੇ 10.5.2005 ਉੱਤੇ ਹੋਈ HQRL ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ 3 ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨਃ

(1) ਕੀ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ?

(2) ਕੀ ਹਿਲਕਰੇਸਟ, ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ?

58. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਅਤੇ 300 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਸਨ ਅਤੇ 10.5.2005 ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਮੋਰਲ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਉੱਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਅਤੇ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਵਿੱਤੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਰਲ ਨੇ ਬੈਂਕ ਲੋਨ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

59. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 30.08.2018 ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ; ਨਾ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਉੱਪਰ). ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਮਧੂਸੂਦਨਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਕੌਮੁਦੀ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ। (2004) 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 204, ਉਪਰੋਕਤ 3 ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ

ਧਾਰਾ 286,300 ਅਤੇ 108 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ

ਫਾਇਰਸਟੋਨ ਟਾਇਰ ਐਂਡ ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. (ਉੱਪਰ)। 61. ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਤਸ਼ੱਦਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ; ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ; 3 ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 286 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 1 ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਇਕੁਇਟੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਮੋਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਵੀ ਮੋਰਲ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਰਲ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 (1ਏ) ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸ਼ੇਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ (ਨਾਲ ਹੀ ਮੋਰਲ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ)। ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੇ Rs.28,29,29,000-ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ HQRL ਦੀ

ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ Rs.90 ਲੱਖਾਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 3 ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਪਿਆ। ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ-ਸਹਾਇਕ ਸਬੰਧ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ।

ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮਤੇ ਮਿਤੀ 30.9.2002 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਬਲਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਵਿੱਤੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮੋਰਲ ਦੁਆਰਾ ਐੱਚਕਿਊਆਰਐੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਐੱਚਕਿਊਆਰਐੱਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗਲਤ ਹੈ।

62. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ; ਇੱਕ ਓ. ਐੱਸ. No.992/2005 ਹੈ ਜੋ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਨੂੰ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਤਿਆਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ No.1832/2008 ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. 30.9.2002 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਰੀਅਲਟੀ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ 30.9.2002 'ਤੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 2 'ਤੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਦੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਰਮ 23 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 30.9.2002 ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੇਅਰ 134 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 30.9.2002 ਉੱਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ

ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਤਰਜੀਹ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਤੇ' ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵੀ. ਹਿਲਕਰੇਸਟ(ਸੁਪ੍ਰਾ) ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨਃ “66. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

70. ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2005 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 992 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 12 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ 12 ਅਗਸਤ, 2005 ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼, ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ, ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

71. ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ, ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

72. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਫਾਰਮ 23 ਨੂੰ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿੱਟੇ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।
74. ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) (3) ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 50 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ 134 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

77. ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ। ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 78. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

79. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਿੱਲਕ੍ਰੈਸਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿੱਲਕ੍ਰੈਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਤ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲੇਗਾ।

80. ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਅਤੇ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਰੀਅਲਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਟਲ ਕੁਈਨ ਰੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। "

63. ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਉਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਲੰਬਿਤ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ' ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

64. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਿਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।

65. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ

ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਰਾਕ ਉਪਾਤਿਆਕਾ ਡੀ. ਯੂ. ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੰਸਥਾ (2009) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 694 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

“21. ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੱਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਅੰਤਿਮ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲੱਭਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇ। ”

66. ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮੂਹ/ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਘੱਟ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10.5.2005 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੋਰਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੋਰਲ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ @Rs.20 ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

67. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 10.5.2005 'ਤੇ ਹੋਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੋਰਲ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਕੋਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 340 ਸੀ. ਆਰ. ਤਹਿਤ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀ. ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 27.7.2004,7.1.2005 ਅਤੇ 10.5.2005 ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

68. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮੋਰਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ 12.03 ਕਰੋੜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੂਈ ਉਦਯੋਗ (ਉੱਪਰ) ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ

“49. ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੇਠ ਮੋਹਨਲਾਲ ਗਣਪਤਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸਯਾਜੀ ਜੁਬਲੀ ਕਾਟਨ ਅਤੇ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [1964] 34 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 777 ਕਿ "ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਮਤਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਲਾਰਡ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਕੂਪਰ ਨੇ ਐਲਡਰ ਬਨਾਮ ਐਲਡਰ [1952] ਐਸ. ਸੀ. 49 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾਃ

ਫੈਸਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਵਿਵਹਾਰ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ' ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਿੱਥੇ ਬਦਲਵੇਂ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ' ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਣਉਚਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ

ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੋਟ ਪਾਉਣ' ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਨਾ ਤਾਂ ਭਗਵਤੀ ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਲਡਰ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਨ ਐਲਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਲਡਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਐਲਡਰ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਸੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕੰਮ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਭਾਰੀ, ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜ੍ਹੀ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਇੱਕ ਜੱਜ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ. ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕੇ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।

52. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਉੱਤੇ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ, ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੁਧਾਰ ਬਾਰੇ ਜੇਨਕਿਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 210 ਵਿੱਚ 'ਦਮਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਅਣਉਚਿਤ ਪੱਖਪਾਤੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਗੋਵਰ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਚੌਥਾ ਐਡੀਸ਼ਨ)। , ਸਫ਼ਾ 668)। ਪਰ ਉਸ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਅਰ ਅਤੇ ਰੀ ਐੱਚ. ਆਰ. ਹਾਰਮਰ ਲਿਮਟਿਡ, [1959] ਡਬਲਯੂ. ਐੱਲ. ਆਰ. 62 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੀ ਜਰਮੀਨ ਸੇਂਟ ਤੁਰਕੀ ਬਾਥਜ਼ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ) ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

111. ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਾਨਾਲਾਲ ਜ਼ਵੇਰ (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1950 ਐੱਸ. ਸੀ. 172) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖੇ ਜਾਂ ਹਾਵਰਡ ਸਮਿੱਥ (1974 ਏ. ਸੀ. 821,831) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖੇ, ਟੈਸਟ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ੇਅਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਰਵਈ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰਾਈਟਸ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। " (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)।

69. ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ

“196. ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 459 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪੱਖਪਾਤ ਹੈ।

197. ਅਦਾਲਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੁਕਸਾਨ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਲੰਡਨ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ, ਚੀ [1986] ਚੈ. 211).

198. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲਾਭ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਹੋਵੇ। (ਦੇਖੋ ਆਰ. ਏ. ਨੋਬਲ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਕੱਪੜੇ) ਲਿਮਟਿਡ, ਰੀ [1983] ਬੀ. ਸੀ. ਐਲ. ਸੀ. 273)। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। 70. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵੀ. ਐੱਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ (ਉੱਪਰ) ਉੱਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈਃ

“14. ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ

(a) ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਬਨਾਮ ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨਿਊਏ (ਇੰਡੀਆ) ਹੋਲਡਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। [1981] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 333.

(ਅ) ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਮਧੂਸੂਦਨਨ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਆਰ. ਵੀ. ਕੇਰਲ ਕੌਮੁਦੀ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (2004) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 204.

(c) ਡੇਲ ਅਤੇ ਕੈਰਿੰਗਟਨ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ v. ਪੀ. ਕੇ. ਪ੍ਰਤਾਪਨ (2005) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 212. (ਡੀ) ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤਾਦੇਵੀ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ

2005 (11) ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 314 1006 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ [2019] 7 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

(e) ਕਮਲ ਕੁਮਾਰ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਰੂਬੀ ਜਨਰਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਮਟਿਡ।

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾਃ (a) ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਠੋਰ, ਬੋਝਿਲ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੋਵੇ। (ਅ) ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਹਾਰ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਮ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(c) ਕਾਰਵਾਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(ਡੀ) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਮਨਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟੈਸਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਬੋਝ, ਕਠੋਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(e) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਮਨਕਾਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 402 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ, ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।

(f) ਕਿੰਨੇ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਜਨਮ ਦੇਣਗੇ ਜਾਂ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ, ਜ਼ੁਲਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੀ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ/ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ”

71. ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੋਰਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਦਰਮਿਆਨ ਆਪਸੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਘੱਟ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਮੋਰਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਦਰਮਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਹ ਮਿਤੀ 10.5.2005 ਦੇ ਮਤੇ ਉੱਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 205 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1955 ਐਸ. ਸੀ. 74.

72. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੋਰਲ ਨੇ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਲਗਭਗ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਮੋਰਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 6.23 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। 5. 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼। 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਗਰੰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੈਂਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। EOGM 4.10.2005 ਉੱਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਈ. ਓ.

ਜੀ. ਐੱਮ. ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ 49 ਕਰੋੜ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ 9.50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੱਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਰ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 92 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ 2009 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 2009 ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰਾਮ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਹਿਲਕਰੇਸਟ (ਉੱਪਰ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਰਿਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਤਹਿਤ ਤਿੰਨੋਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਸੱਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1973) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 543 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ 1956 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਜਾਂ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਬਨਾਮ ਜਨਤਕ

ਕੰਪਨੀ, ਮੋਰਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੈ।

73. ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ (ਉੱਪਰ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂਃ

“181. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 402 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਰਾਹਤ, ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। (ਬੇਨੇਟ ਕੋਲਮੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵੀ. ਦੇਖੋ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ [(1977) 47 ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਮਲੇ 92 (ਬਮ)] ਅਤੇ ਸਈਦ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਸੁੰਦਰਮੂਰਤੀ; 1958 2 ਐਮ. ਐਲ. ਜੇ. 259)। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 397 ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜਿਹੀ ਹੋਈ

ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਸਮੇਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

“10. ਹੁਣ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਏ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਖੇਤਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਅਯੋਗ ਸੀ। ”

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਮਧੂਸੂਦਨਨ ਬਨਾਮ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਰਲ ਕੌਮੁਦੀ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ

“125. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਧੂਸੂਦਨਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ 1.8.1986 ਮਿਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ

ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਕੇਰਲ ਕੌਮੁਦੀ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

126. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਮਧੂਸੂਧਨਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮੂਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲ ਕੇਰਲ ਕੌਮੁਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 8-8-1986 'ਤੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ 16-8-1986 'ਤੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ”

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਅਲਾਇਡ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ. (1970) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 594:

“15. ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 (1) ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਦੋਂ ਐਕਸਚੇਂਜ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 74. ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 286 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ ਸੈਕਸ਼ਨ 286-ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ।

(1) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਦੀ ਹਰੇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹਰੇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਆਮ ਸੰਬੋਧਨ ਉੱਤੇ ਹਰੇਕ ਹੋਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ”

ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 286 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

75. ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦਮਨਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਮਤਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਪੱਖਪਾਤ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

76. ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੀ. ਗਾਇਕਵਾੜ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਠੋਰ, ਬੋਝਿਲ, ਗਲਤ, ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਧਾਰਾ 286 ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

77. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 300 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

“ ਸੈਕਸ਼ਨ 300-ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਛੁੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ।

(1) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ; ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਵੋਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਰਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਗਿਣੀ

ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵੋਟ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (ਏ) ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਅ) ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ;

ਸੀ.

(c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ, ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਜ਼ਾਮਨੀ ਜਾਂ ਜ਼ਾਮਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਝੱਲ ਸਕਦੇ ਹਨ; (ਸ) ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

((i) ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ

((ii) ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(e) ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੱਦ ਤੱਕ। (3) ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ, ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(4) ਹਰੇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜੋ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ”

78. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ, Mr.R.P. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ ਵੋਟ ਪਾਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਡੇਲ ਅਤੇ ਕੈਰਿੰਗਟਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤੇ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ. ਵੀ. ਪੀ. ਕੇ. ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਅਤੇ ਜਾਂ (ਉੱਪਰ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ "13. ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਹਨਃ

ਰੀਗਲ (ਹੇਸਟਿੰਗਜ਼) ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ। ਗੁਲਿਵਰ 1942 (1) ਕਿੱਲੋਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਈ. ਆਰ. 378 (ਐੱਚ. ਐੱਲ.) ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ (ਸਾਰੇ ਈ. ਆਰ. ਪੀ. 387 ਜੀ): "ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕੁੱਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਏਜੰਟਾਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੁੱਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। "

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕਾਮਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਕ ਚੱਲਦਾ ਹੈਃ (ਸਾਰੇ ਈ. ਆਰ. ਪੀ. 391 ਐਚ)

"ਇਕੁਇਟੀ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। "

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

14. ਲਿੰਡਲੇ, ਐੱਮ. ਆਰ. ਨੇ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਬਨਾਮ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। (1900) 2 Ch. 56:

“ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਚਾਂਸਰੀ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਏ ਪ੍ਰਤੀ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਸ਼ੇਅਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਾਹਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਕੈਵੀਏਟ ਐਮਪਟਰ" ਸ਼ਬਦ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕਣ। ”

16. ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਨੇ 16,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 100/- ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਰਾਈਟਸ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 16 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ 18,990 ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ 9495 ਰਾਈਟਸ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਈਟਸ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 16,000 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਾਈਟਸ ਇਸ਼ੂ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਈਟਸ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ 190 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 100/-। ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਾਈਟਸ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਦਮਨਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। 90 x 9495 ਜੋ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 8,54,550-ਹੋਲਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ।

17. ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੁੰਟ ਬਨਾਮ ਸਾਇਮਨਜ਼ (1903) 2 Ch. 506 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੀ. 394, ਪੈਰਾ 105) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ "ਜਿੱਥੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਮ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। "

18. ਪੀਅਰਸੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਮਿੱਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (1920) 1 Ch.77 ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ: (ਸਾਰੇ ER p. 316 ਡੀ-ਈ)

“ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਅਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ”

19. ਹੋਗ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰੈਮਪਹੋਰਨ ਲਿਮਟਿਡ (1967) 1 Ch 254 ਵਿੱਚ, ਜੇ. ਬਕਲੇ ਨੇ ਪੁੰਟ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਅਤੇ ਪੀਅਰਸੀ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

20. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

21. ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਸਮੇਤ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ "ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ" ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ' ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਗ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰੈਮਪਹੋਰਨ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ,

ਰਵਾਇਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਟੇਕਓਵਰ ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਬਕਲੇ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ (ਸਾਰੇ ਈ. ਆਰ. ਪੀ. 427 ਈ) "ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥਕ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਸਨ। ”

22. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਇੱਕ ਗਲਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਲੱਗ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਵਰਡ ਸਮਿਥ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਐਮਪੋਲ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਲਿਮਟਿਡ 1974 ਏ. ਸੀ. 821, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਬਕਲੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਹੀ-ਉਦੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਪਰੀਖਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰੋਲਡ ਸਟੀਲ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ (ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਟੀਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਜ਼ 1986 ਚੈੱਕ 246 ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪਸਗੇਟ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਲਿਕੁਇਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਬਨਾਮ ਮੈਕਸਵੈੱਲ (ਨੰਬਰ

2) (1994) 1 ਆਲ ਈ. ਆਰ. 261 (ਸੀ. ਏ.) ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਖੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੰਕੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਪਸਗੇਟ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਵ੍ਹਾਈਟਹਾਊਸ ਬਨਾਮ ਕਾਰਲਟੋ ਹੋਟਲ ਪੀਟੀਈ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਿਮਟਿਡ (1987) 162 ਸੀ. ਐਲ. ਆਰ. 285.

23. ਟੀ ਬ੍ਰੋਕਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹੇਮੇਂਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਰੂਆ (1998) 5 ਕੰਪ ਐਲ. ਜੇ. 463 ਵੀ ਇੱਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬਣਨ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਬਰੂਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ 67 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਬਰੂਆ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 1155 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ 300 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ. ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਖੁੰਡ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ 110 ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਖੁੰਡ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰੂਆ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਖੁੰਡ ਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ

ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਖੁੰਡ ਨੇ ਹੋਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਰੂਆ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ 'ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁੰਡ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 14 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਹੋਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਖੁੰਡ ਨੂੰ 100 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਰੂਆ, ਖੁੰਡ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਾਕੰਸ਼ 'ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਸਟਿਸ ਏ. ਐੱਨ. ਸੇਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨਃ “ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼ੁੱਧ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਹਾਇਕ ਵਾਧੂ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

27. ਪੀਅਰਸੀ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਮਿੱਲਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [1920 1 Ch 77] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਮ ਲਾਭ ਲਈ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੋਟਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਵੈਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜ੍ਹ ਪੈਣ' ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

28. ਨੀਡਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਟੀ ਬ੍ਰੋਕਰਜ਼ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹੀ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹਨ।

29. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਦਨੀਤੀ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਮਾਨੁਜਮ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

79. ਫਾਇਰਸਟੋਨ ਟਾਇਰ ਅਤੇ ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ v. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਉੱਪਰ), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆਃ

. “ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 300, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਬੀ, ਨੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ (ਪ੍ਰੈਟ (ਟੀ. ਆਰ.) ਦੇਖੋ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਬੰਬਈ) ਲਿਮਟਿਡ v. ਐਮ. ਟੀ. ਲਿਮਟਿਡ [1938] 8 ਕੰਪ. ਕੈਸ. 137. ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਏਬਰਡੀਨ ਰੇਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੋ. ਵੀ. ਬਲੇਕੀ। [1854] 1 ਮੈਕ. 461-471- 72 (ਐਚ. ਐਲ.) ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਕ੍ਰੈਨਵਰਥ ਨੇ ਕਿਹਾਃ

“ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਸਿਰਫ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਸ਼ਕ ਉਹਨਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਮ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ, ਓਨੀਆਂ ਹੀ ਚੰਗੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ-ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਇੰਨਾ ਲਚਕੀਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਉਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਵਿਨਫੇਨ ਈਡੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਲ. ਜੇ., ਟ੍ਰਾਂਸਵਾਲ ਲੈਂਡਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਬੈਲਜੀਅਮ (ਟ੍ਰਾਂਸਵਾਲ) ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, [1914] 2 Ch. 488, 502 (ਸੀ. ਏ.), ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜਿਹੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ

ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਟ੍ਰਾਂਸਵਾਲ ਲੈਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 503 ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਃ

“ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਤ ਉਸ ਨਾਲ ਲਾਭਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ। ” ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਾਰਡ ਕੇਅਰਨਜ਼ ਐਲ. ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਕਰ ਬਨਾਮ ਮੈਕਕੇਨਾ [1874] ਐਲ. ਆਰ. 10 ਚ. ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਪ. 96, 118, ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉੱਥੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਕੀ ਵਿਆਜ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਬਕਾਇਆ ਡਿਊਟੀ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸਲ ਟਕਰਾਅ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਲਟ ਵਿਆਜ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲ ਖੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ

ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਆਵਾਜ਼, ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। (ਬੇਨਸਨ ਬਨਾਮ ਹੀਥੋਰਨ ਦੇਖੋ; [1842] 1 Y. & ਸੀ. ਐਚ. ਕੈਸ. 326, 341-42; ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕੋਲਮੈਨ ਐਂਡ ਵਿਕਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਲਿੰਗਾਰਡ [1927] 1 Ch 323, 330). ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

80. ਮਦਰਾਸ ਟਿਊਬ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਵੀ. ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸੋਮਾਨੀ ਅਤੇ ਜਾਂ (ਉੱਪਰ), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ “ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 91 (ਏ) ਅਤੇ 91 (ਬੀ) ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 299,300 ਅਤੇ 301 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 301, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 297 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 299 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 300 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 300 ਦਾ ਕੰਮ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤੇ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੋਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇ; ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਚ. ਐਮ. ਪੇਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਪੀ. ਸੀ. ਪੇਰੀਵਾਲ ਦਾ ਭਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫਾਇਰਸਟੋਨ ਕੇਸ (1970) 2 ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਜਰਨਲ ਪੰਨਾ 200) ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ' ਸਮੀਕਰਨ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਧੀ, ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ, ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨੇੜ੍ਹਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਮਤਾ ਕੋਰਮ ਵਿੱਚ ਲੋੜ੍ਹੀਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਚ. ਐਮ. ਪੇਰੀਵਾਲ ਵੋਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਤਾ ਖੁਦ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਚ. ਐਮ. ਪੇਰੀਵਾਲ ਨੇ ਉਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀ. ਸੀ. ਪੇਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

x x x x x

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਧਾਗੇ ਵਾਂਗ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ

ਨਿਯਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਉੱਦਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਉੱਦਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਖੇਡ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਭੈੜਾ ਹੈ। " (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 81. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ

ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਲਤ ਸੀ।

82. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

ਈ.

(ਏ) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾਚਾ ਐੱਫ. ਗੁਜ਼ਦਾਰ, ਬੰਬਈ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ

“9. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ 'ਇੰਟਰ ਸੇ' ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਲਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਾਲੀਅਮ 6 (ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ), ਸਫ਼ਾ 234 ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

“ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਿੱਤ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਯੋਗ, ਅਤੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ”

(ਅ) ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਪੀ.ਆਰ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1983) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 228 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈਃ “9. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ' ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 9 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 9 ਨੇ ਸਫ਼ਾ 77 ਉੱਤੇ ਪਾਮਰ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰੀਸੀਡੈਂਟਸ (17ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਾਲੀਅਮ 2 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਕਲੇ ਆਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (14ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਫ਼ਾ 546 ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਸਿਰਫ਼ ਕੰਪਨੀ, ਇਸ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਜਨਤਕ ਅਧਾਰ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐਮਿਕਸ ਕਿਊਰੀ ਵਜੋਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ" ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਲੀਅਮ. 7 ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਫ਼ਾ 614 ਪੈਰਾ 1028 ਉੱਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ, ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਰੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ'

ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਨੇਵੀਗੇਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਨੇਵੀਗੇਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਸੇਵਕ ਸਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਧਾਰਨਾ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੋਵੇਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਿਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਆਮ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਆਮ ਭਲਾਈ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਤੀਤ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ; ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੱਕ ਰੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧਣ ਅਤੇ ਫੈਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਜੀਵਤ, ਰੁੱਖ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਸੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜੀਵਤ ਸੱਕ ਉਗਾਏਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜੇ ਸਮਾਜ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅੜਿੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ

ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਅਤੀਤ ਦੀ ਰੋਕੂ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਯੰਤਰਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲਾਈਸੇਜ਼ ਫੇਅਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈਃ ਬ੍ਰੈਡਫੋਰਡ ਨੇਵੀਗੇਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ

ਐਡਵਰਡ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(c) ਉਸ ਨੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਵਾਲੀਅਮ 6 (ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ), ਸਫ਼ਾ 234 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

“ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਿੱਤ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ”

(ਡੀ) ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੋਠਾਰੀ ਟੈਕਸਟਾਈਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ; ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1963 ਹੋ ਗਿਆ। 274 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ “25. ਆਰਟੀਕਲ 147 ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਣ-ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 205 ਅਤੇ 208 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵੰਡਣ ਯੋਗ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਲੇਖ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ

ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਵੰਡਣ ਯੋਗ ਲਾਭ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਆਮ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਆਮ ਸੰਸਥਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ”

(e) ਟ੍ਰੋਜਨ ਇਕੁਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਸੀਐਮਆਈ ਲਿਮਟਿਡ [2009] ਕਿਊਐਸਸੀ (ਸੁਪਰੀਮ) ਕੁਈਨਜ਼ਲੈਂਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ) 114 ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ

“16. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ "ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ" ਮੰਨ ਕੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਏ. ਐੱਸ. ਐੱਕਸ. ਸੂਚੀ ਨਿਯਮ 6.3 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮੁਨਾਫਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਏ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਲਾਸ ਏ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸੰਗਠਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦਾ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵੋਟਿੰਗ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ

ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਅਪਵਾਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਵੋਟਿੰਗ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਮ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਤਰਜੀਹ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਧੂ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਕਸਨ ਕਿਊ. ਸੀ. ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ। 30.16(c) ਐਲਾਨੇ ਪਰ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂਸ਼ ਲਈ।

18. ਸ੍ਰੀ ਮੈਕਕੇਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਹੀ ਫੋਕਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਆਮ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦੇ। " (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(f) ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਇੰਦੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹੀਂ।

(2018) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 412 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ “40. ਜੇ. ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ., ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1964 ਐਸ. ਸੀ. 1866 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਭੁਗਤਾਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਰਕਮ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈਃ (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. ਪੀ. 1869, ਪੈਰਾ 10)

“10. ...ਸੈਕਸ਼ਨ 16 (2) ਵਿੱਚ "ਭੁਗਤਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) "(ਜੀ) ਸੀ. ਡੀ. ਐੱਸ. ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ “48. ਮੁਦਈ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇਃ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 3 ਮਾਰਚ, 998 ਅਤੇ 2000 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 87 (2) (ਬੀ) (ii) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਕਥਿਤ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ' ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 49 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1973 ("FERA") ਦੀ ਧਾਰਾ 29 (1) (b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐੱਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 29 (ਐੱਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੇ ਐੱਲ. 1. 1998 ਨੇ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ। ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂਆਂ ਹਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

(1) ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ. ਡੀ. ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(2) ਕਿ 6. 1. 1. 998 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 6. 1. 1998 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਇਕੁਇਟੀ 49 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਹੈ।. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡੀ. ਓ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਦੋਂ ਮਿਤੀ 29 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 200ਮੈਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਕਿ ਕੁੱਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ

ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ 49 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਕੋਲ ਰਹੇਗਾ।

50. ਸ੍ਰੀ ਚਿਦੰਬਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਐੱਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 29 (ਐੱਲ.) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐੱਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ. ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਕਟ, ਐੱਲ. 999 ("ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ".) ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 (ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ), ਨਿਯਮ, 2000 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ । ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਲਗ ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚਿਦੰਬਰਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਐੱਫ. ਈ. ਆਰ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗੀ।

56. ਸ੍ਰੀ ਚਾਗਲਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਅ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਖਦਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ

ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਚਾਗਲਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 49 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਭਾਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। "

83. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 85 ਤੋਂ 89 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 87 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

84. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੰਗ 'ਤੇ ਈ. ਓ. ਜੀ. ਐੱਮ. ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ' ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਈਓਜੀਐੱਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 169 (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

85. 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ' ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 108 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

"ਸੈਕਸ਼ਨ 108-ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(1) ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਪਤਾ ਅਤੇ ਕਿੱਤਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੋਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕੰਪਨੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੋਰਡ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ-ਧਾਰਕ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (1ਏ)

ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹਰੇਕ ਸਾਧਨ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇਃ

((ਏ) ਅਜਿਹਾ ਹਰੇਕ ਫਾਰਮ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏਗਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ (ਅ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹਰੇਕ ਲਿਖਤ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(i) ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਵਿੱਚ ਡੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ;

((ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

(1(ਅ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੰਪਨੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1965 (1965 ਦਾ 31) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ

ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

((ਅ) ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ; (ਅ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ।

(1ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1ਏ) ਅਤੇ (1ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾਃ

(ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾਃ (i) ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 49 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਜਾਂ (ii) ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ (iii) ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 153 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰਃ (1) ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਮ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਕਥਿਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਟਰੱਸਟੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮੋਹਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈਃ ((ਏ) ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ (i) ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ, ਜਾਂ (ii) ਕੋਈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ, ਜਾਂ (iii) ਕੋਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ (ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪਿਛੋਕੜ ਹੋਵੇ), ਜਾਂ (iv) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਿਗਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੇਃ (1) ਬੈਂਕ, ਸੰਸਥਾ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਮ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈਃ (a) ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਏ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

(ਅ) ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕ, ਸੰਸਥਾ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ਸ) ਜਿੱਥੇ ਬੈਂਕ, ਸੰਸਥਾ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਨਿਗਮ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ

ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ।

ਵਿਆਖਿਆ. : ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਖੰਡ (ਏ) (ਆਈ) ਜਾਂ ਖੰਡ (ਏ) (ਆਈ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਨਿਵੇਸ਼, ਜਾਂ ਖੰਡ (ਏ) (ਆਈ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਖੰਡ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕੋਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1 ਬੀ) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਖੰਡ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਵੇਸ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ;

((ਸ) ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹਰੇਕ ਸਾਧਨ ਜੋ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

(1(ਸ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਬੀ) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਸੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ

ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਆਦਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਦਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 638 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ

(2) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਵਾਲੇ ਸਨ। (3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਪਾਜ਼ਟਰੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਾਭਕਾਰੀ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

86. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਿਲਕਰੇਸਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 10.5.2005 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐਲ. ਦੇ 32,88,181 ਸ਼ੇਅਰ ਮੋਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 32,88,181 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, 8,98,166 ਸ਼ੇਅਰ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਪਏ ਸਨ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਲਈ ਐਚਕਿਊਆਰਐਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਾਲਾਲ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

“16. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ

ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਡਿਬੈਂਚਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ "ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਰਭੰਗਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾਧਿਰਾਜ ਸਰ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ [1952] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 889; ਕੇ. ਪੈਂਟੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਦਾਲਾ ਵੀਰਮਲੱਪਾ [1961] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 295 ਅਤੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਨੂੰ 1975 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ 279 ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਬਲਪੁਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਕਾਂਤ ਸ਼ੁਕਲਾ (1976) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 521 ਵਿੱਚ ਅਣ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਫੈਸਲਾ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਰਜਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 17. ਰਜ਼ਾ ਬੁਲੰਦ ਸ਼ੂਗਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ, ਰਾਮਪੁਰ। (1965) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 970 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕਦੋਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਆਮ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਛ੍ਹਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਭ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਵਰਜਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। (ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ 11ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇਖੋ। 362 ਸੈਕ. ; ਕ੍ਰੋਫੋਰਡਃ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰਮਾਣ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੀ. 523 ਅਤੇ ਸੇਠ ਬਿਖਰਾਜ ਜੈਪੁਰੀਆ ਬਨਾਮ. ਭਾਰਤ ਸੰਘ [1962] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 880.

18. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਤੀਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 629 (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 629 (ਏ) ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ

ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ”

87. ਸੈਕਸ਼ਨ 108 ਸੈਕਸ਼ਨ 286 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 300 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐੱਚ. ਕਿਊ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 10.5.2005 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 23.6.2003' ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 340 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀਕਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਸੁਦਨ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪੀ. ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 23.6.2003 ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 23.6.2005 ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ।

88. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

M.S.D.C. ਰਾਧਾ ਰਾਮਾਨਨ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਡੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2008) 6 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 750 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ “23. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 397 ਅਤੇ 398 ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤੇ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅਰਾਜਕਤਾ ਜਾਂ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਫਿਰ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 397 ਜਾਂ 398 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਿੰਨ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੋਵੇ? ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

24. ਹੁਣ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਰਾਹਤ, ਬੇਸ਼ਕ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

89. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਮਿੱਤਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

90. ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate